



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Р1 295/2025**  
**10.07.2025. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат у ..., против туженог Предузеће „Термовент“ Београд, ради исплате зараде, одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној дана 10.07.2025. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

За поступање у предмету Првог Основног суда у Београду 12 П1 4022/11 стварно је надлежан Први основни суд у Београду.

**Образложење**

Решењем 12П1 4022/11 од 19.03.2025. године Први основни суд у Београду одредио је наставак поступка који је прекинут решењем истог суда 12П1 4022/11 од 15.02.2012. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање и по правноснажности списе доставио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је уз допис од 01.07.2025. године списе предмета заведене код тога суда под бројем 18П1 2572/2025 доставио Врховном суду да реши негативни сукоб надлежности.

Решавајући тако настали сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио да је за поступање у предмету Првог Основног суда у Београду 12П1 4022/11 стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 93. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/2023), који је у примени почев од 10.05.2023. године, прописано је да поступак започет по одредбама Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11-др. закон, 78/11-др. закон, 101/11, 101/13, 40/15-др. закон, 106/15, 13/16, 108/16,

113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), који није окончан до дана конституисања Високог савета судства, окончаће се по одредбама овог Закона.

Тужилац, физичко лице, АА је 31.07.2001. године поднео је тужбу Петом општинском суду у Београду против туженог привредног субјекта Предузеће „Термовент“ Београд, ради исплате дуга по основу неисплаћених зарада и учињених трошкова и на име враћања позајмице. Пресудом Петог општинског суда у Београду П1 178/01 од 07.05.2009. године тужбени захтев тужиоца одбијен је као неоснован. Поводом жалбе тужиоца изјављене против наведене пресуде, Апелациони суд у Београду је решењем Гж1 2951/10 од 22.06.2011. године вратио списе предмета Првом основном суду у Београду ради допуне поступка. Решењем Првог основног суда у Београду П1 4022/11 од 15.05.2012. године утврђено је да се прекида поступак и да ће се наставити кад правни следбеник туженог преузме поступак. Према разлозима решења, увидом у сајт АПР суд је утврдио да је тужени „Термовент“ Београд брисан из регистра привредних субјеката дана 07.12.2011. године. Тужилац је предложио наставак поступка у односу на PUBLIC CONSALTING ДОО Београд као правног следбеника АД Термовент Београд.

Према разлозима решења П1 4022/11 од 19.03.2025. године, којим је одређен наставак поступка и Први основни суд у Београду се огласио ненадлежним, те одлучио да по правноснажности решења спис предмета достави Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, Први основни суд сматра да је надлежан Привредни суд у Београду за поступање како је првобитно означен тужени брисан из регистра привредних друштава, позивајући се на одредбе члана 27. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова.

Одредбом члана 24. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/23), који се у конкретном случају примењује, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Надлежност привредних судова прописана је чл. 27. ст. 1. Закона о уређењу судова и то тако што привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима између привредних субјеката без обзира на врсту спора, а у споровима између привредних субјеката и других правних лица надлежност привредног суда постоји у споровима који проистичу из обављања делатности привредних субјеката.

Како је тужилац у предметном поступку физичко лице, које у конкретном случају поднетом тужбом тражи исплату неисплаћених зарада и дуга по другом основу од привредног субјекта Термовент Београд, у ком је био запослен, односно његовог правног следбеника Public Consalting д.о.о. Београд, то нису испуњени услови из члана 27. Закона о уређењу судова за успостављање надлежности привредног суда да поступа у овом парничном поступку, односно није испуњен субјективни критеријум који би био довољан за надлежност привредног суда, јер се овде не ради се о спору између привредних субјеката, а ни објективни критеријум, јер спор није произишао из привредне делатности, него радни спор. Посебно, према стању у списима предмета, поступак се налази у фази одлучивања по жалби изјављеној против првостепене

пресуде коју је донео Пети основни суд у Београду П1 178/01 од 07.05.2009. године. Апелациони суд у Београду, који је надлежан да у другом степену одлучи по жалби изјављеној против пресуде Петог основног суда у Београду, вратио је списе предмета Првом основном суду у Београду ради допуне поступка, па је Први основни суд у Београду надлежан да допуни поступак по налогу другостепеног суда, а затим да списе предмета врати Апелационом суду у Београду ради доношења одлуке у другостепеном поступку.

Са изложеног, Врховни суд је донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија  
Татјана Миљуш с.р.**

**За тачност отправака  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**